

Zde se nacházíme u Borotínského arboreta.

Toto 4,5 hektaru rozlehlé arboretum, založené koncem 70. let 20. století, se nachází v pěkné poloze na jihovýchodním svahu. V arboretu nalezneme přes 2000 druhů rostlin. Celý areál se těší značné pozornosti odborníků z řad pěstitelů cizokrajných rostlin, skalničkářů i zahradních architektů.

Postupně zde byla vysázena široká vzorkovnice rostlin. Laiky i odborníky zaujmou zejména ukázky úprav cizokrajných zahrad, např. japonské a čínské; bylinková expozice, bonsaje, alpina s jezírky, vodní stěna a pavilon se střešní zahradou, ve kterém bývají umístěny suché dřeviny a květiny.

Tradicí se staly též prodejní výstavy, které se konají několikrát ročně - od března až do prosince. Největší a nejnámější výstava začíná v květnu.

Místní zajímavostí jsou i pohyblivé vyřezávané betlémy, které jsou vystaveny v domě vedle vstupu. Betlémy zhotovil a stále zdokonaluje pan František Chlup starší.

Rostlinstvo Velkoopatovicka

Rostlinný pokryv je jednou ze základních součástí živé přírody. Rostliny nás obklopují téměř na každém kroku. Je však nutno připomenout, že složení současného rostlinstva je z velké části ovlivněno dlouhodobým působením člověka.

Důležitá rostlinná společenstva lze podle povahy přírodních podmínek, které dané druhy rostlin potřebují ke svému růstu, začlenit do následujících kategorií:

ÚKOL pro děti a hravé dospělé:

Dokážete vyjmenovat alespoň pět stromů a rostlín, které rostou kolem vašeho domu?

Společenstvo lesů, pasek, lesních cest - současné lesy byly vytvořeny přeměnou smíšených lesů na jehličnaté monokultury, čímž došlo k výraznému ochuzení zdejší flóry. Přesto zde najdeme celou řadu nižších rostlin jako je brusnice borůvka, kapradiny, plavuně, přesličky, mechy, lišejníky a velké množství hub.

prstnatec Fuchsův

Společenstvo luk, pastvin, strání - jedná se především o bylinné porosty každoročně kosených luk. Květena Velkoopatovicka je směsí podhorských a teplomilných prvků. U Velké Roudky roste vzácná rostlina prstnatec Fuchsův, zástupce našich zemních orchidejí. Okolí některých potoků zdobí purpurové květy kakostu hnědočerveného, který na Velkoopatovicko zasahuje z východní Moravy a dál k západu se nevyskytuje. Na stráních najdeme především křoviny, které tvoří zejména růže šípková, hloh obecný, ptačí zob, slivoň trnka.

Společenstvo polí, polních cest, plevelných rostlin - polní plodiny pěstované zemědělci jsou doprovázeny rostlinnými druhy rostoucími jako plevel v porostech polních plodin nebo polních cestách. Je to zejména řebríček obecný, hluchavka bílá, hojně se vyskytující čekanka obecná, violka rolní, jitrocele a řada dalších.

Společenstvo okolí vodních toků a nádrží - rostliny žijící přímo ve vodě najdeme u nás velmi zřídka. Ze stromů roste blízko vody nejčastěji olše lepkavá, různé druhy vrb, jasan ztepilý. Bohatě je bylinné patro, kde místy roste rákos obecný, orobinec úzkolistý, žlutě kvetoucí blatouch bahenní, devětsíl bílý, pomněnky a další.

Společenstvo okolí sídlišť, sadů, zahrad - tyto plochy jsou ve značné míře plánovitě osazovány člověkem. K nejčastěji vysazovaným stromům patří lípa srdčitá, místy javory, jasan a pěkně kvetoucí jírovec maďal.

čekanka obecná

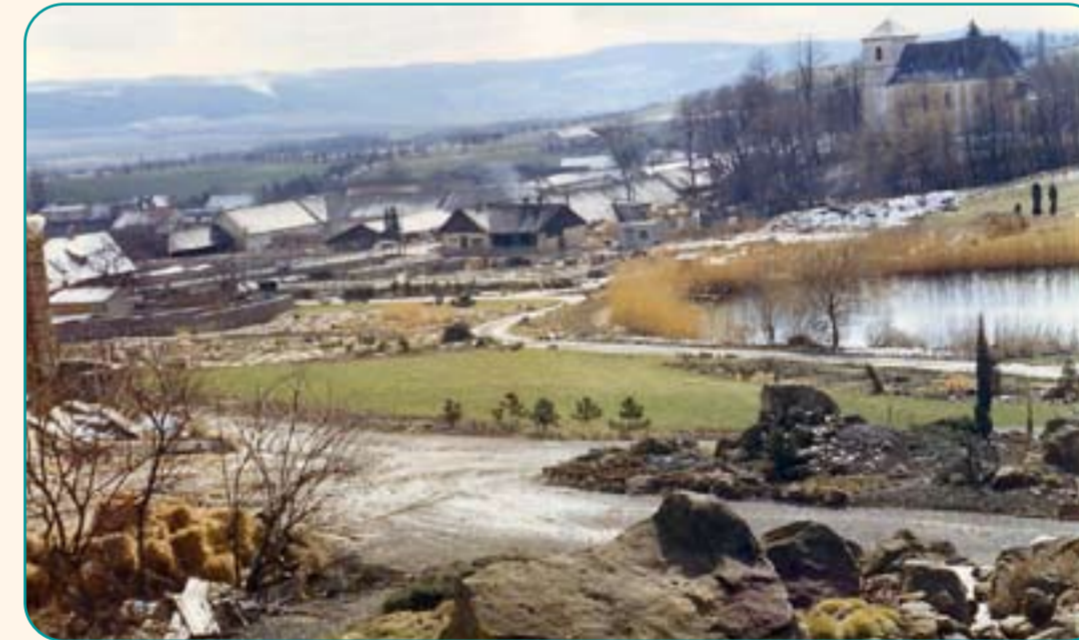
Společenstvo skládek, lomů, naspů dopravních cest - jedná se o místa neobdělávaná, porostlá divokou rumištní vegetací. Některá tato místa člověk kontroluje a užívá - např. násypy a příkopy silnic a železnic, skládky.

Budování japonské zahrady (1984)

Výstavba pavilonu

Předjaří v arboretu (1983)

Pohled na část rozestavěné plochy arboreta (1983)

JSME ČÁSTÍ ZEMĚ - závěr

Roku 1885 vyzval americký prezident Franklin Pierce indiánský kmen Duwamishů, jenž žil ve státě Washington na severozápadě USA, aby prodal své území bílým osadníkům a usídlil se v rezervaci. Na požadavek, vybízející k činu dosud nesylychanému, odpověděl náčelník Seattle touto řečí:

Snad bychom tomu mohli porozumět, kdybychom věděli, o čem bílý muž sní - jaké naděje líčí svým dětem za dlouhých zimních večerů a jaká vidění vkládá do jejich představ, že stále touží po zítřku. Ale my jsme divoši - sny bílého muže jsou nám skryty. A protože jsou nám skryty, půjdeme každý svou vlastní cestou. Neboť si především vážíme práva každého člověka žít tak, jak si to sám přeje - bez ohledu na to, jak se liší od svých bratrů. Není toho moc, co nás spojuje.

Vaši nabídku uvážíme. Jestliže přisvědčíme, pak jenom proto, abychom si zajistili rezervaci, kterou jste nám slíbili. Tam snad můžeme strávit naše krátké dny po svém způsobu. Až poslední rudý muž ustoupí z této země a jeho paměť bude už jen stínem mraku nad prérií, bude duch mých otců v těchto březích a v těchto lesích stále živoucí. Neboť oni milovali tuto zem, jako novorozené dítě miluje tlukot srdce své matky.

Když vám prodáme svůj kraj, milujte jej, jako jsme jej my milovali, starejte se, jako my jsme se starali, uchovejte si vzpomínku na takový kraj, jaký je, když jej berete. A veškerou svou silou, svým duchem, svým srdcem jej zachovejte pro vaše děti a milujte jej, jako Bůh miluje nás všechny. Neboť jedno víme - náš Bůh je tentýž Bůh. Tato země je mu svatá. Sám bílý muž nemůže ujít společnému určení.

Snad jsme přece bratři.

Uvidíme.